

[Helge Adam Møller]

mig. Hvis jeg forstod ministeren rigtigt, så betyder det, at en person, der begår et mord – hvad enten det er i Rusland, USA, Frankrig eller et hav af andre lande, der har dødsstraf – og som ikke har nogen som helst politiske eller andre særlige motiver til det, men er en generel og almindelig morder, der står foran at blive dømt til døden, altid kan få asyl i Danmark, hvis han flygter fra sit land, uanset om han ikke måtte være forfulgt på grund af tro, race og de andre grunde, der står i FN-konventionen.

Er det virkelig rigtigt, at en gemen morder altid kan få helle i Danmark, hvis han kommer fra et land, der har dødsstraf? Det er jo tre fjerdedele af Jordens lande.

Justitsministeren (Erling Olsen):

Efter det for mig oplyste er vi konventionsmæssigt forpligtet til ikke at udlevere folk til lande med dødsstraf.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 759

5) Til *justitsministeren* af:

Ole Donner (FP):

»Mener ministeren, at trafikministeren lovligt kan nægte MF Ole Donner aktindsigt omkring et juridisk responsum vedrørende eventuel tinglysning af optioner på »Ask« og »Urd«?»

Skriftlig begrundelse

Spørgeren er blevet nægtet aktindsigt (jf. spørgsmål nr. S 723). Spørgeren er selvfølgelig indstillet på at overholde en eventuel tavshedspligt, såfremt en sådan bliver pålagt.

Justitsministeren (Erling Olsen):

Der er regler om, at man kan undlade at udlevere akter i tilfælde, hvor det vil være til væsentlig økonomisk skade for staten at gøre det, eller hvor akterne indeholder argumenter, der af en modpart kan bruges imod staten i en retsag.

Det, der er afgørende i den sag, som hr. Ole Donner har rejst, er jo, om der i den pågældende sag har været tilstrækkelig vægtige argumenter for trafikministeren til at benytte sig af

denne adgang. For at afgøre det kræves det, at man går ned i disse dokumenter, læser dem igennem, undersøger sagen og hitter ud af, om der er det.

Så er spørgsmålet: Hvem skal gøre det? Det skal den ansvarlige minister under ansvar over for henholdsvis Ombudsmanden eller domstolene. Justitsministeren kan ikke tjene som en art overdommer for sine kolleger; han kan hyppigt tjene som rådgiver for dem, inden de foretager sig forskelligt, og det er faktisk i alt væsentligt, hvad han kan gøre.

Derfor må jeg sige, at jeg tror, at hvis hr. Ole Donner vil gå videre med sagen, så er det det rigtige at gøre at gå til Ombudsmanden.

Ole Donner (FP):

Jeg siger tak til justitsministeren for svaret.

Jeg vil gerne spørge justitsministeren, om trafikministeren har rådført sig med justitsministeren, inden han har nægtet mig adgang til disse dokumenter. Jeg tror nemlig, at der i de dokumenter er skjulte dagsordener – som der i øvrigt næsten altid er i dokumenter fra DSB – og at man undertrykker nogle ting.

Men jeg kan ikke forstå det, for den sag skulle være så ligegyldig – for at sige det sådan – i Trafikministeriet. Man sagde nemlig, at det forretningsmæssigt ikke var nødvendigt at tinglyse optionerne. Senere hen har man så fået disse dokumenter fra nogle advokater, og så har man sagt: Nu skal de tinglyses. Så tinglyser man dem, og så bliver det senere annulleret, og så kærer man sagen. Mener ministeren ikke, at det er lidt malplaceret at nægte et medlem af Folketingets Trafikudvalg at læse disse dokumenter?

Men primært vil jeg altså gerne vide, om man har rådført sig med justitsministeren, inden man gav mig det afslag.

Justitsministeren (Erling Olsen):

Det har man efter min erindring ikke – ikke engang dengang jeg var trafikminister i en måneds tid. Jeg kender faktisk ikke detaljerne i sagen.

Jeg vil sige, at det er kolossalt svært for mig at bedømme det faktiske indhold i den, og jeg synes altså, at afgørelsen bør ligge hos Ombudsmanden. Hvis man vil have min principielle indstilling, så er jeg selv tilhænger af mest mulig åbenhed, men der kan jo være noget i